

ся поменá вече (§. 199), принадлежи на този разрядъ; сжщо тѣй и теченія-та отъ Червено-то и Срѣдиземно-то морета и назадъ.

§. 221. Срѣдиземно-то море испарява по-много вода, отъ колко-то получава отъ рѣкы-тѣ и дъжда, слѣдствие на това е едно постоянно течение отъ Атлантическыя океанъ въ това море чрѣзъ Гибралтарскый протокъ. Това е течение на солена-та вода, и понеже нѣгова-та соль ся негуби, то отъ това слѣдва, че ако въ плана на това прѣберасно и велико устройство, части-тѣ на кое-то вый учихте до сега съ толкосъ тѣрпеніе и, надѣвамъ ся, съ полза, нѣмаше приготвены срѣдства, кои-то да освободяватъ Срѣдиземно-то море отъ тѣзи соли и пакъ да ги върнятъ на Атлантическыя океанъ, то или този океанъ щѣше да изгуби съ врѣме своя-та соленость или пакъ Срѣдиземно-то море щѣше да стане солено. Но ный знаемъ, че нито едно-то, нити друбо-то става.

§. 222. Срѣдиземно-то море ся осводождава отъ тѣзи соли и Атлантическыя океанъ пакъ ги придобива по слѣдующыя начинъ: воды-тѣ на Атлантическыя океанъ като ся изливать въ това море, относительно-то количество на тѣхны-тѣ соли расте, защото само чиста вода ся отдѣля на пара, коя-то слънце-то денѣ, а вѣтрове-тѣ постоянно поемжтъ. Слѣдов., колко-то воды-тѣ на това течение ся движатъ по-далечъ и по-далечъ, тѣ ставатъ повече и повече солены и все по-тѣжкы. Тѣ потъватъ, но понеже относительно-то имъ тѣгло сега е по-голѣмо отъ колко-то бѣше, кога-то тѣ оставихх океана, то тѣ наченватъ, споредъ законы-тѣ, кои-то вече обьяснихмы, да ся връщатъ пакъ къмъ него въ видъ на долно течение. Море-то както и въздуха изобилва съ теченія и противотеченія.

§. 223. Първо-то показаніе на това противоте-